

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **P. Š.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2014, č. j. KUJI 56453/2014, sp. zn. OOSČ 624/2014 OOSC/175/PK/2,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 19. 8. 2014, č. j. KUJI 56453/2014, sp. zn. OOSČ 624/2014 OOSC/175/PK/2, bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, Odbor dopravy (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 25. 4. 2014, č. j. MMJ/OD/14181/2013-25 JID: 74390/2014/MMJ.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), jehož skutkovou podstatu naplnil porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona tím, že dne 6. 6. 2013 v 10:49 hod., jako řidič osobního motorového vozidla zn. Š. O., RZ : překročil na silnici č. I/38 ve směru jízdy na Z., nejvyšší dovolenou rychlost v obci H. (50 km/h.) o 45 km/hod. Hlídkou OSD Policie ČR J. mu byla silničním radarovým rychloměrem zn. RAMER 10C, výrobní číslo 12/0023, s platnou kalibrací od 25. 2. 2013 do 24. 2. 2014, naměřena rychlost 98 km/hod. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení byla stanovena jako nejnižší možná naměřená rychlost vozidla 95 km/hod.

Za spáchání přestupku byla žalobci v souladu s ustanovením § 125c odst. 4 písm. d) a odst. 5 zákona o silničním provozu s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o přestupcích“) uložena pokuta ve výši 7.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

II. Shrnutí žalobních bodů

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 29. 10. 2014 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Namítl, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný zamítl jeho odvolání jako opožděné. Poukazoval na to, že proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo prostřednictvím zmocněnce podáno odvolání elektronicky emailem bez zaručeného elektronického podpisu dne 12. 5. 2014. Potvrzení tohoto podání bylo učiněno dne 15. 5. 2014 dopisem odeslaným ze zahraniční dovolené. Učiněné odvolání tak bylo včasné a žalovaný věc nesprávně vyhodnotil. Skutečnost, že bylo podání učiněno včas, prokazuje razítko na podané poštovní zásilce, kdy jako důkaz je ve spise založen dopis, který zmocněnec žalobce odeslal „doporučeným dopisem“ dne 15. 5. 2014 z Ch. Tvrzení správního orgánu prvního stupně, že podání podal neznámý muž, neboť se záhadně ztratilo, je účelové a žalovaný neodůvodnil, proč takovému tvrzení uvěřil.

III. Právní stanovisko žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 28. 4. 2015 předně odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, v němž podrobně vysvětlil, proč postupoval procesně tak, že odvolání zamítl jako opožděné. Dále uvedl, že žalobcem tvrzené opomenutí včasného zpracování předmětného odvolání ze strany správního orgánu prvního stupně je zcela neopodstatněné. Není zřejmé, z jakého důvodu by se správní orgán prvního stupně vůbec měl stavět do obranné pozice. Ze spisového materiálu je zcela zřejmé, že správní orgán provedl rozsáhlé šetření týkající se doručení předmětného odvolání, kterým byly vyloučeny všechny možnosti pochybení při doručování jak na straně poskytovatele poštovních služeb, tak na straně zaměstnanců správního orgánu prvního stupně. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci

doručeno dne 29. 4. 2014. Dne 12. 5. 2014 podal odvolání proti tomuto rozhodnutí emailem bez zaručeného elektronického podpisu. Toto podání nebylo v zákonné pětidenní lhůtě doplněno, jak vyžaduje ust. § 37 odst. 4 správního řádu. Písemně bylo odvolání doručeno správnímu orgánu prvního stupně až dne 10. 6. 2014, tj. opožděně.

S ohledem na výše uvedené navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu

Soud konstatuje, že ve správním spisu se nachází oznámení přestupku Policie ČR ze dne 6. 6. 2013, č. j. KRPJ-58171-2/PŘ-2013-160007, oznámení přestupku sepsané na místě Policií ČR dne 6. 6. 2013, úřední záznam Policie ČR ze dne 6. 6. 2013, záznam o přestupku ze silničního radarového rychloměru RAMER 10C, výr. č. 12/0023, s platnou kalibrací od 25. 2. 2013 do 24. 2. 2014, kdy součástí je snímek z měřiče č. 2344, na kterém je zachyceno osobní motorové vozidlo, RZ: 3J6 5969 se záznamem rychlosti 98 km/hod. a dále ověřovací list č. 34/13 ze dne 25. 2. 2013 vydaný Autorizovaným metrologickým střediskem RAMET a.s., Letecká 1110, 686 04 Kunovice, z něhož vyplývá, že silniční radarový rychloměr, byl ověřen jako stanovené měřidlo a lze jej používat pro měření rychlosti silničních vozidel s platnou kalibrací od 25. 2. 2013 do 24. 2. 2014. Součástí správního spisu je dále výpis z evidenční karty řidiče (žalobce) ze dne 29. 7. 2013 potvrzující 5 záznamů o přestupcích.

Dne 24. 7. 2013 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 27. 8. 2013 v 09:00 hod., k jednání se nedostavil. Dne 26. 8. 2013 a dne 27. 8. 2013 zaslal zmocněnec žalobce ing. M. J. (plná moc ze dne 28. 7. 2013) celkem dvě písemné omluvy doložené shodným potvrzením o dočasné pracovní neschopnosti (B 6954010) ze dne 26. 8. 2013 vystavené MUDr. Z. S., soukromou praktickou lékařkou K dalšímu ústnímu jednání konaném dne 26. 9. 2013 v 09:00 hod. byl žalobce předvolán dne 1. 9. 2013, jeho zmocněnec ing. M. J. dne 5. 9. 2013. Následně elektronickým podáním ze dne 19. 9. 2013 omluvil zmocněnec neúčast při jednání, neboť termín i čas konání jednání kolidoval s ústním jednáním konaném u Městského úřadu B., k němuž byl předvolán dříve. Uvedenou skutečnost potvrdil vyrozuměním Městského úřadu B. ze dne 21. 8. 2013 potvrzující identický den i hodinu. K dalšímu ústnímu jednání dne 9. 10. 2013 v 10:30 hod. převzal zmocněnec doručení dne 24. 9. 2013, bez omluvy se nedostavil. K nařízenému ústnímu jednání dne 18. 10. 2013 v 10:30 hod. se žalobce i jeho zmocněnec dostavili, zároveň byl podán písemný návrh na provedení dalších důkazů.

Správní orgán prvního stupně ve věci rozhodl dne 28. 11. 2013. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne 18. 3. 2014, č. j. KUJI 18357/2014, sp. zn. OOSČ 13/2014 00SC/3, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, neboť ze strany správního orgánu prvního stupně došlo k porušení ust. § 57 odst. 3 zákona o přestupcích. Na základě uvedeného správní orgán založil ve věci přestupku žalobce ze dne 19. 9. 2013 samostatný spis č. j. MMJ/OD/21363/2013. Ve věci žalobce vedené pod č. j. MMJ/OD/14181/2013-25 rozhodl, tak jak uvedeno výše, dne 25. 4. 2014. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný dne 19. 8. 2014, č. j. KUJI 56453/2014, sp. zn. OOSČ 624/2014 OOSC/175/PK/2, toto rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

V. Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s. ř. s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.).

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pro opožděnost. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z procesního hlediska, to znamená, zda bylo odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007, www.nssoud.cz). Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze uvedená skutečnost. Optikou tohoto názoru nahlížel soud i na souzenou věc.

Po přezkoumání této otázky dospěl soud k závěru, že předmětná **žaloba** z hlediska uplatněné žalobní námitky **není důvodná**.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce si zvolil pro celé správní řízení zmocněnce na základě plné moci ze dne 28. 7. 2013. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 25. 4. 2014, č. j. MMJ/OD/14181/2013-25 JID: 74390/2014/MMJ bylo osobně doručeno zmocněnci žalobce dne 29. 4. 2014 na Magistrátu města Jihlavy (dále též „MMJ“) v rámci jeho nahlížení do spisu. Dne 12. 5. 2014 bylo MMJ doručeno elektronicky – emailem bez zaručeného elektronického podpisu podání zmocněnce žalobce označené jako odvolání ve věci. Dne 12. 5. 2014 vyzval správní orgán prvního stupně zmocněnce žalobce k doplnění podání v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu a to tak, že bude-li toto podání v zákonné lhůtě 5 dnů od obdržení výzvy v souladu s citovaným ustanovením potvrzeno, je třeba jej doplnit o údaje, které byly ve výzvě blíže specifikovány. Tuto výzvu převzal zmocněnec osobně na MMJ dne 21. 5. 2014 a dne 22. 5. 2014 prostřednictvím držitele poštovní licence (pošta pro Prahu 9).

Ve spise je dále založen protokol dle § 18 zák. č. 500/2004 Sb., v platném znění, sepsaný dne 13. 5. 2014 s pracovníci MMJ-Městské informační centrum, pí. Z. V., z něhož vyplývá, že „dne 10. 6. 2014 byla správnímu orgánu prvního stupně na městské informační centrum MMJ, Masarykovo nám. 97/1, které slouží i jako podatelna mimo úřední hodiny MMJ, doručena neznámým mužem uzavřená obálka opatřená známkou a razítkem červené barvy s nápisem S. – Ch. a datem 15. 5. 2014 (dále též „zásilka“) a která byla adresována MMJ. Tento muž tvrdil, že obálku našel na ulici před úřadem. Pracovnice informačního centra nalezla na obálku žlutý lístek s přesným datem a hodinou převzetí a

poznámkou o tom, že pán měl najít obálku před úřadem. Obálku dala do složky pro podatelnu a zamkla ve stole. Následující den si poštu převzala kolegyně, paní P., zaměstnankyně podatelny.“ Po předložení obálky (č.l. 72 správního spisu) jmenovaná pracovnice potvrdila totožnost s obálkou, kterou převzala dne 10. 6. 2014 a opatřila žlutým lístkem s vyznačením údajů, jak shora uvedeno. Obsahem zásilky dle následného zjištění ze spisu bylo odvolání, které bylo téhož obsahu jako podání učiněné zmocněncem žalobce prostřednictvím emailu bez zaručeného elektronického podpisu dne 12. 5. 2014, avšak opatřené jeho podpisem.

Ze správního spisu vyplynulo, že ve věci možné ztráty zásilky provedl správní orgán prvního stupně rozsáhlé šetření, kdy nad výše uvedené oslovil dne 13. 6. 2014 Českou poštu Jihlava 1 s dotazem, zda daná zásilka byla doručována prostřednictvím České pošty, obálku v kopii přiložil. Dne 18. 6. 2014 obdržel správní orgán prvního stupně od České pošty, s.p., kontaktní adresa: Pošta Jihlava 1 odpověď, že obvyčejné listovní zásilky vnitrostátní i mezinárodní jsou zásilky neevidované a jejich převzetí není adresátem stvrzováno. Dále uvedla Česká pošta, že veškeré listovní zásilky (doporučené i obvyčejné) určené pro MMJ nejsou doručovány pracovníkem České pošty, ale na základě dohody o pronájmu zamykatelné poštovní schránky jsou vyzvedávány pracovníky MMJ v prostorách pošty Jihlava 1. Správní orgán si vyžádal ve věci prošetřování okolností a způsobu převzetí zásilky i podání vysvětlení od pracovnice podatelny v souvislosti s přebíráním pošty z budovy České pošty, Jihlava 1 a přepravováním takto obdržené pošty na podatelnu MMJ ze dne 18. 6. 2013 a dále podání vysvětlení pracovnice odboru dopravy MMJ, která má na starost převzetí pošty z podatelny MMJ a doručení pošty na Odbor dopravy MMJ, nacházející se na ul. Tyršova, Jihlava.

Z daného šetření správního orgánu prvního stupně vyvodil soud závěr, že pochybení na straně správního orgánu sice, že by se zásilka ocitla volně na ulici před budovou MMJ, a že by tímto způsobem chtěl správní orgán zamaskovat své pochybení spočívající v opomenutí včasné zpracovat dané podání žalobce, jak konstatoval žalobce v žalobě, je vysoce nepravděpodobné. Soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že podání učiněné zmocněncem žalobce dne 12. 5. 2014 prostým emailem bez zaručeného elektronického podpisu (označené jako odvolání ve věci) nebylo v zákonné lhůtě 5 dnů v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno, a tudíž odvolání nebylo podáno včasné. Správnímu orgánu prvního stupně se zásilka dostala do jeho dispozice až dne 10. 6. 2014 (úterý), tj. opožděně, neboť lhůta pro potvrzení podání učiněné prostým emailem ze dne 12. 5. 2014 (čtvrtek) končila dne 19. 5. 2014 (pondělí). Protože odvolání nebylo řádně doplněno, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabylo právní moci dne 15. 5. 2014. Z uvedeného je zřejmo, že žalovaný procesně správně rozhodl o zamítnutí odvolání dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu.

Je nepochopitelné, proč by správní orgán prvního stupně vymýšlel verzi události předestřenou zmocněncem žalobce, aby zakryl svoje pochybení, jak tvrdil žalobce ve své žalobě, když sám doložil zásilku do správního spisu a také řádně odůvodnil, proč považuje zásilku za doručenou právě až dne 10. 6. 2014 a proč datum na obálce neprokazuje, že byla zásilka podána dne 15. 5. 2014 v Ch. tak, jak tvrdí žalobce. Závěr o opožděnosti odvolání byl podrobně a srozumitelně odůvodněn v napadeném rozhodnutí. Pokud by soud přisvědčil tvrzení žalobce, šlo by o to, že osoby podílející se na takto vyličených skutečnostech, tj. pracovnice MMJ, pracovníci Kraje Vysočina, pracovníci pošty, by museli veškeré dokumenty obsažené ve spise týkající se prošetřování doručení zásilky antidatovat a dopracovávat tyto dokumenty zpětně, což z hlediska soudního pohledu se jeví jako absurdní.

Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta k provedení určitého úkonu zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.

Vzhledem k výše popsáným událostem má soud za to, že nebyla-li zásilka doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, ale výše popsáným záhadným a pro soud nelogickým způsobem, tj. neznámou osobou, nelze jednoznačně bez jakýchkoliv pochybností zaručit, že byla skutečně podána dne 15. 5. 2014 k poštovní přepravě v Ch. zmocněncem, tak jak uvádí žalobce v žalobě, kdy své tvrzení opírá pouze o skutečnost, že na obálce je datum 15. 5. 2014 a tudíž potvrzení odvolání bylo učiněno v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu a bylo tak podáno včas. Soud má za to, že podmínka podání zásilky dne 15. 5. 2014 v Ch. zmocněncem žalobce nebyla dostatečně potvrzena zejména i z toho důvodu že, ač v žalobě uvádí, že ji podával „doporučeným dopisem“, tuto skutečnost neprokázal. Nehledě nato, v takovém případě by držitel poštovní licence v ČR měl záznam o tímto způsobem doručované zásilce. Ze správního spisu, konkrétně ze sdělení České pošty ze dne 18. 6. 2014 vyplynulo, že obvyčejné listovní zásilky vnitrostátní i mezinárodní jsou zásilky neevidované a jejich převzetí není adresátem stvrzováno.

Je třeba zdůraznit, že odvolání je plně v dispozici odvolatele a je na něm, aby střežil svá práva a volil ten nejjistější a nejbezpečnější způsob doručení takto důležitého procesního úkonu, o kterém nevystanou jakékoliv pochybnosti ve vztahu ke způsobu jeho doručení.

Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5ti dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první daného ustanovení, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu. Je nejasné, proč zmocněnec žalobce nezaslal podané odvolání dne 12. 5. 2014 se zaručeným elektronickým podpisem, je-li zcela zjevné, že daným podpisem disponuje, zasílal-li některá podání v rámci předmětné věci emailem s uznávaným elektronickým podpisem, což vyplývá ze spisového materiálu.

Soud připouští, že může zcela běžně nastat situace, kdy je listovní zásilka podána na poště v cizině. V daném případě však zohlednil v širším kontextu jednání zmocněnce žalobce, pokud se týká způsobu doručení daného podání správnímu orgánu prvního stupně, neboť právě určitá nelogičnost v postupu zmocněnce svědčí o účelovosti tvrzení žalobce, což ve svém důsledku způsobuje nevěrohodnost takového tvrzení. Naopak lze usuzovat na spekulativní jednání a snahu dosáhnout prekluze odpovědnosti za přestupek.

O nevěrohodnosti tvrzení žalobce, že zásilka byla podána na zahraniční dovolené zmocněncem žalobce, svědčí i to, že v den, kdy mělo dojít k nalezení předmětné zásilky na ulici před úřadem a podání neznámou osobou na městské informační centrum MMJ, se zmocněnec žalobce prokazatelně pohyboval po budově MMJ krátce před doručením předmětné zásilky, jak vyplynulo ze správního spisu, konkrétně z vyjádření správního orgánu prvního stupně ze dne 19. 6. 2014 a dle popisu osoby, která odevzdala podání na informačním centru MMJ, odpovídal popis právě zmocněnci žalobce. Správní orgán prvního stupně sdělil ve svém vyjádření při postupování odvolání žalovanému, že z časové osy vyplývá, že je velmi

nepravděpodobné, aby se uzavřená zásilka určená MMJ nacházela v čase 14:24 na ulici, když odnos z pošty byl realizován v ranních hodinách, a to i za situace, kdy centrem města prochází spousta lidí. Zásilka nebyla znečištěná, pomačkaná a odnos pošty z podatelny MMJ na detašované pracoviště MMJ (odbor dopravy) byl prováděn pracovníci toho dne 10. 6. 2014 v době do 12:44 hod., kdy už z podatelny jsou zásilky otevřené a označené razítkem s datem převzetí.

Dále určitou nelogičnost soud spatřuje v postupu zmocněnce žalobce v tom, že dne 21. 5. 2014 převzal zmocněnec osobně na MMJ, odboru dopravy výzvu správního orgánu prvního stupně ze dne 12. 5. 2014 k doplnění podání v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu s poučením, že v případě, že citované podání bude v zákonné lhůtě 5 dnů potvrzeno, je třeba jej doplnit v rozsahu, jak ve výzvě specifikováno. Následně dne 27. 5. 2014 a 30. 5. 2014 zaslal zmocněnec správnímu orgánu žádost o doplnění údajů dané výzvy, neboť obsahovala pouze uvedení čísla jednacího rozhodnutí, nikoli jméno jeho zmocnitele. Učiněná žádost zmocněnce byla neopodstatněná, neboť rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 4. 2014 osobně převzal dne 29. 4. 2014, tudíž dle čísla jednacího mohl snadno zjistit jméno a příjmení účastníka řízení, tj. žalobce. Ze strany správního orgánu bylo proto zmocněnci žalobce zasláno dne 28. 5. 2014 sdělení, že jeho žádost je irelevantní vzhledem k tomu, že podané odvolání ze dne 12. 5. 2014 nebylo potvrzeno předepsanou formou a doplněno v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu v 5ti denní lhůtě. Zmocněnec ani v tomto okamžiku jakýmkoli způsobem nereagoval, to znamená, že by sdělil správnímu orgánu, že podání v elektronické podobě učiněné dne 12. 5. 2014 a dodatečně podepsané zaručeným elektronickým podpisem, podal osobně v Ch. dne 15. 5. 2014, takže by měl správní orgán prvního stupně očekávat doručení tohoto podání, (pokud ovšem by bylo opravdu podáno v Ch. dne 15. 5. 2014). Tato skutečnost se však žalobci nepodařila dostatečně hodnověrně prokázat.

Jak již soud zmínil výše, žalobce je povinen si střežit svá práva a volit při komunikaci se správním orgánem takové prostředky, jež eliminují možnost mylného vyhodnocení učiněného úkonu. V této konkrétní situaci je zřejmé, že žalobce si svá práva nestřežil dostatečně, pokud zásilka v daném případě byla doručena až dne 10. 6. 2014 a to způsobem výše popsaným. Soud je toho názoru, že tak, jak je třeba kvalifikované omluvy z ústního jednání a akceptace této omluvy za určitých podmínek v případě vyloučení postupu dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, stejně tak je nutno volit i v ostatních případech takový způsob komunikace, aby učiněný úkon byl řádně a včas v dispozici správního orgánu projednávající danou věc (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 10. 2012, č. j. 1 As 116/2012-25, www.nssoud.cz).

Žalovaný správně vyhodnotil a řádně odůvodnil, proč odvolání žalobce zamítl jako opožděné. Soud po prostudování daného správního spisu dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný. Písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí bylo zmocněnci doručeno dne 29. 4. 2014. Dne 12. 5. 2014 bylo na e-mailovou adresu správního orgánu doručeno podání zmocněnce žalobce bez zaručeného elektronického podpisu, kterým se proti napadenému rozhodnutí odvolal. Podání nebylo učiněno zákonnou formou v souladu s ust. § 37 odst. 4 spr. řádu a to ani ve lhůtě (5 dní) uvedené ve výzvě ze dne 12. 5. 2014 doručené zmocněnci dne 21. 5. 2014. Dle ust. § 40 odst. 3 správního řádu případně-li poslední den lhůty na sobotu, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, v daném případě se jednalo o den 19. 5., tj. pondělí. Bylo-li potvrzení odvolání podepsané zmocněncem doručeno správnímu orgánu prvního stupně dne 10. 6. 2014, bylo tak učiněno opožděně. Správnímu orgánu tak

nebránila žádná skutečnost vyznačit na rozhodnutí doložku právní moci s datem 15. 5. 2014 (lhůta pro odvolání končila dne 14. 5. 2014).

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobní námitky dospěl k závěru, že tato není důvodná, a proto **žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.**

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 10. března 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová